

● NOVEMBER — MESEC BOJA PROTI ALKOHOLIZMU

Brezbrižni smo in nehumani

November je mesec boja proti alkoholizmu. Ko človek nekoliko več razmislija o tem problemu, se mu porajajo različne misli in vprašanja. Sama sebe sem se vprašala: Ali je to zares boj proti alkoholizmu ali je to bolj ali manj fraza?

Problem je dosti velik in v naši družbi precej razširjen. Vendar, na kakšen način se lotevamo njegovega reševanja? Najbrž boste rekli: Pa saj nismo mi za to, da rešujemo ta problem. Za to so alkohologi in alkoholičarje je potrebno poslati k njim. A se vendarle vprašamo, ali res naredimo vse, kar je v naši moči, da bi ta širši družbeni problem omilili, saj smo vendar mi vsi ta družba in vsak posameznik njen delček. Namerno sem rekla omilili, saj je to dolgotrajen in večdimenzionalen problem.

Osredotočila bi se le na to, kaj lahko naredimo sami kot ljudje, obkroženi z mnogimi alkoholičarji. Zdi se mi, da bi vsak kot posameznik lahko

dosti prispeval k reševanju tega tako obširnega problema in da tudi rezultati ne bi izostali. Kar malo pomislimo na okolje, ki nas obdaja. Skoraj ni človeka, ki ne bi poznal vsaj enega alkoholičarja. In če vsak sebe vpraša: S čim sem sam prispeval k temu, da bi se ta človek rešil hude odvisnosti? Kako sem se do njega obnašal sam? Ali sem mu ponudil svojo človeško pomoč? ... bo morda marsikdo vzklil: Ta je pa dobra, zdaj bodo pa še mene obtoževali, da nisem nič naredil, saj nisem plačal za to; naj to delajo tisti, ki za to dobivajo plače. A ne gre za nič drugega kot za human in pošten odnos do sočloveka. Tako pa pogosto raje poslušamo tarnanje ta-

kega človeka, si mislimo svoje in ga sami pri sebi pomilujemo. Ne skušamo pa se pogovoriti z njim in mu po svojih močeh pomagati. Tudi v službah se zelo pogosto dogaja, da raje ne načnemo reševanja tovrstnega problema sodelavca in ga prikrivamo, dokler je le mogoče, pogosto zaradi ljubelega mira in da kdo ne bi mislil, da nismo humani, rekoč, pa saj je revež, naj mu reče kdo drug. In ko nazadnje problem postane že tako pereč, je pogosto za zdravljenje že prepozno. Pred nami stoji razvalina in ne več človek.

Pred nedavnim sem bila na sestanku, kjer smo se pogovarjali o alkoholizmu in ko je zdravnik alkohololog govoril, na kakšen način lahko pripravimo človeka na zdravljenje, je bila velika večina navzočih zaprepaščena in se spraševala: Le kje je tu kaka humanost? Sama sem dosti razmišljala o tem, kaj vse imamo pravzaprav ljudje za humanost. Ali je res humano, da

gledamo človeka, kako pred našimi očmi propada, kako vsak dan globlje tone, mi pa mislimo, da smo humani, ker mu vse to dopuščamo? Mar je res humanost, ko mu od časa do časa rečemo, naj se spremeni, ker tako ne gre več naprej? Ali se tak človek res lahko spremeni le ob tako izrečenih besedah, čeprav je gotovo, da so bile izrečene dobronamerno? Ali je humanost to, da namesto takega človeka delamo? Ali mu to koristijo, ali to koristi njegovi družini? Koliko je alkoholičar, ki so zaradi tako izrečenih besed prenehali piti?

Vprašanje za razmislek je, zakaj se torej ljudje tako radi poslužujemo vsega tega? Zakaj nam tako ustreza dajati ljudem pomoč, ki jim ne koristi?

Zdi se mi, da je beseda humanost vse pogostejše zlorabljen. Vsi smo besedno strašansko humani, a kolikokrat smo ljudem pripravljeno pomagati s svojim bistvom, ne besedno? Kolikokrat smo pripravljeno ljudem stati ob strani v trenutkih, ko nas resnično potrebujejo?

Ne pišimo v tem mesecu velikih parol, ki so odpujene od nas samih. Skušajmo se osredotočiti na človeka in mu po svojih močeh pomagati.

DARKA VALENČAK

● Spomin na zlato jesen

V tem letnem obdobju, ko je več mokrega kot suhega in več teme kot svetlobe, se nam spomini radi vračajo na letošnje nadpovprečno suho in toplo poletje in jesen. Le mesec dni nazaj so pri Ančki na malem Lipoglavu ali pri Jakopcu, kot je na tabli, še takole kipele slapovi gorenskih nageljnov in dokazovali skrbne roke ter ljubezen do njih domače gospodinj, začetnice kmečkega turizma na tem koncu naše občine.

V naslednjem srednjeročnem načrtu razvoja občine nameravamo pričeti s kmečkim turizmom tudi pri Zupancu na Velikem Lipoglavu in pri Zajcu na Malem Vrhu, verjetno pa tudi v Javorju in na Tujem Grmu tako, da se bomo tudi po tej strani obogatili (Foto: S. Gerlića)

● Čebelarji!

Člani čebelarskega društva Lj. Moste-Polje bomo imeli v nedeljo, 1. decembra 1985, občni zbor društva. Izvolili bomo nov izvršni in nadzorni odbor.

Vabimo tudi nove člane, predvsem čebelarje: včlanite se v društvo! Na zboru bo priložnost tudi za plačilo članarine, ki predstavlja v glavnem naročnino za strokovno revijo Slovenski čebelar.

Občni zbor društva bo v osnovni šoli Edvarda Kardelja v Polju s pričetkom ob 9. uri. Vabljeni!

Predsednik čebelarskega društva FRANC GRAD

MALI NAGRADNI PROMETNI KVIZ SPV

Pravilni odgovori prejšnjega kviza so: A, B, A. V uredništvo je do dogovorjenega roka prispelo 18 rešitev, od tega le tri pravilne. Z zbiranjem smo dobili zmagovalca, to je META GLAŽAR, Trg oktobrske revolucije 15, Ljubljana. Nagrado lahko prejme v uredništvu Naše skupnosti.

NOVA VPRAŠANJA

- KAKO DOLGA MORA BITI VLEČNA VRV S KATERO VLEČEMO POKVARJENO VOZILO?
 - 2 m
 - 3–5 m
 - 6 m
- ALI MORA IMETI OSEBA, KI UPRAVLJA VLEČENO VOZILO VOZNIŠKO DOVOLJENJE?
 - MORA IMETI VOZNIŠKO DOVOLJENJE ZA VOŽNJO ENE OD KATEGORIJE MOTORNH VOZIL
 - NI POTREBNO
 - MORA IMETI VOZNIŠKO DOVOLJENJE ZA VOŽNJO TISTE KATEGORIJE VOZIL NA MOTorni POGON, KATERI PRIPADA VLEČENO VOZILO.
- KAKO OZNAČIMO VLEČNO IN VLEČENO VOZILO KO GA VLEČEMO?
 - NA ZADNJO STRAN VLEČENEGA VOZILA PRITRIMO RDEČO LUČ
 - NA PREDNJO STRAN VLEČENEGA VOZILA IN ZADNJO STRAN VLEČENEGA NAMESTIMO VARNOSTNI TRIKOTNIK
 - VLEČNO VOZILO MORA PRED VLEKO OBVEZNO V VSEH PRIMERIH IMETI VKLJUČENO RUMENO VRTEČO SE LUČ.

Pravilni odgovor obkrožite in na dopisnici odposlajte na naslov: Uredništvo Naše skupnosti, Ob Ljubljani 42/II, najkasneje do 28. novembra 1985. Dobitnika nagradne ZRAČNE TLAČILKE bomo izžrebali in objavili v naslednji številki Naše skupnosti.

1. vprašanje			2. vprašanje			3. vprašanje		
A	B	C	A	B	C	A	B	C

sozd
Mercator -
Kmetijstvo Industrija
Trgovina n. sub. o. Ljubljana

MERCATOR — ROŽNIK

TOZD GOLOVEC

Vsem potrošnikom
čestitamo ob dnevu republike
in vam želimo prijetne praznične dni

Vaši prodajalci

ČEVLJARSTVO KOREN

Čevljarstvo Koren obvešča občane, da je od 1. oktobra na ulici Vide Pregarc 14 (bivša čistilnica Labod) odprto čevljarstvo, kjer izdelujemo in popravljamo čevlje.

Čevljarstvo je odprto vsak dan od ponedeljka do petka od 8.—12. in od 14.—17. ure.

Se priporočamo!

Ne mečite vse na...

Zadnje čase se pojavljajo v časopisu (Delo, Dnevnik, Naša skupnost) in na TV prispevki o požehi gradnji novega dela Zaloške ceste. Iz vseh izhaja, da gradnjo v glavnem ovirajo tamkajšnji lastniki kmetij, hiš in zemljišč. Neki pisec je primerjal gradnjo Zaloške z gradnjo Tržaške ceste, objavljeno je bilo, kako da grade takšne ceste v Franciji. Vsi ti prispevki pa so enostranski, saj ne upoštevajo vseh vzrokov, ki upočasnjujejo gradnjo.

Prosim — in pričakujem torej, da v morebitnih nadaljnjih člankih o gradnji novega dela Zaloške ceste na Selu spregovorite tudi o drugih problemih, ki zavirajo gradnjo, kot so na primer:

- nedodelan načrt (dohodi na zemljišča),
- spreminjanje načrta med dogovarjanjem z lastniki,
- prepočasno urejanje problemov tamkajšnjih lastnikov (nadomestna gradnja, nadomestna zemljišča in nadomestne hiše),
- nedosledno in pomanjkljivo delo upravnih organov,

Naša SKUPNOST
glasilo svet. ljubljane. moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Marija Fedran, podpredsednik pa Milan Pritekelj.

Glasilo urejajo: Slavko Gerlića (glavni, odgovorni in tehnični urednik), Darja Juvan, Jože Kierek, Božo Košutnik, Janjko Kramžar, Marija Lukežič, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Mariko Roth in Mile Štimec. Izhaja tritedensko v 24.000 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih preki žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Odb. Ljubljani 42, tel. 447-817, žiro račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48022. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani. Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domovec.

— pomanjkljivo obveščanje občanov o gradnji s strani KS in SZDL. Le s takim, vsestranskim objektivnim in celovitim obveščanjem javnosti o gradnji novega dela Zaloške ceste boste pripomogli k hitrejši gradnji in reševanju problemov občanov, ki zapuščajo svoja rodna bivališča in se selijo v nova, zanje neznana okolja, kar je za starejše še poseben problem (navsezadnje).

S tovariškim pozdravom!
VIKTOR HERKSEL
Zaloška 137

Pripis uredništva
Za »požeho« gradnjo Zaloške ceste nismo v Naši skupnosti nikoli krivili lastnikov stavb, ki bi morale biti po načrtih gradnje že porušene, lastniki pa preseljeni na nove lokacije, tako kot nekateri so. Nikoli nismo šli v raziskovanje vzrokov, zakaj nekatere hiše še kar stojijo in gradnjo Zaloške ceste drobijo na kose.

Zagotovo je kar veliko vzrokov in vse jih nekaj našli, mi pa smo v naši informaciji, v 12. št. Nsk, ki jo omenjate, hoteli vse to povedati s stavkom »Verjetno bo kar držalo, da se tokrat v Mostah dela nismo prav lotili.« S tem smo mislili tudi na zavod za izgradnjo Ljubljane — Tozd za urejanje zemljišč, ki mu je bila zaupana naloga za pravočasen odkup zemljišč. Dejstva namreč dokazujejo, da smo v naši občini že gradili ceste in nismo brez izkušenj, da smo se za novo traso Zaloške ceste odločili že pred desetimi leti in je bil zanjo pridobljen splošni interes in se z njim posamezniki morajo sprijazniti.

S primerom TV reportaže o gradnji hitre železnice v Franciji pasmo hoteli dati primer moči splošnega interesa, ko v primerih, da odkup zemljišč ne uspe in je sprožen pravdni postopek, traja čakanje na začetek del najdlje tri mesece. Taka gradnja je lahko gospodarna in taka je v splošnem družbenem interesu vseh.

Seveda pa prihaja pri vsakem takim večjem posegu v urbani prostor tudi do človeških tragedij, še posebno pri starejših kmečkih ljudeh, ki so jim korenine z več rodovi nazaj vezane na prav to zemljo in na prav ta prag, pa čeprav hudo slabše domačije, kot jim jo ponuja družba v novem kraju v zameno.

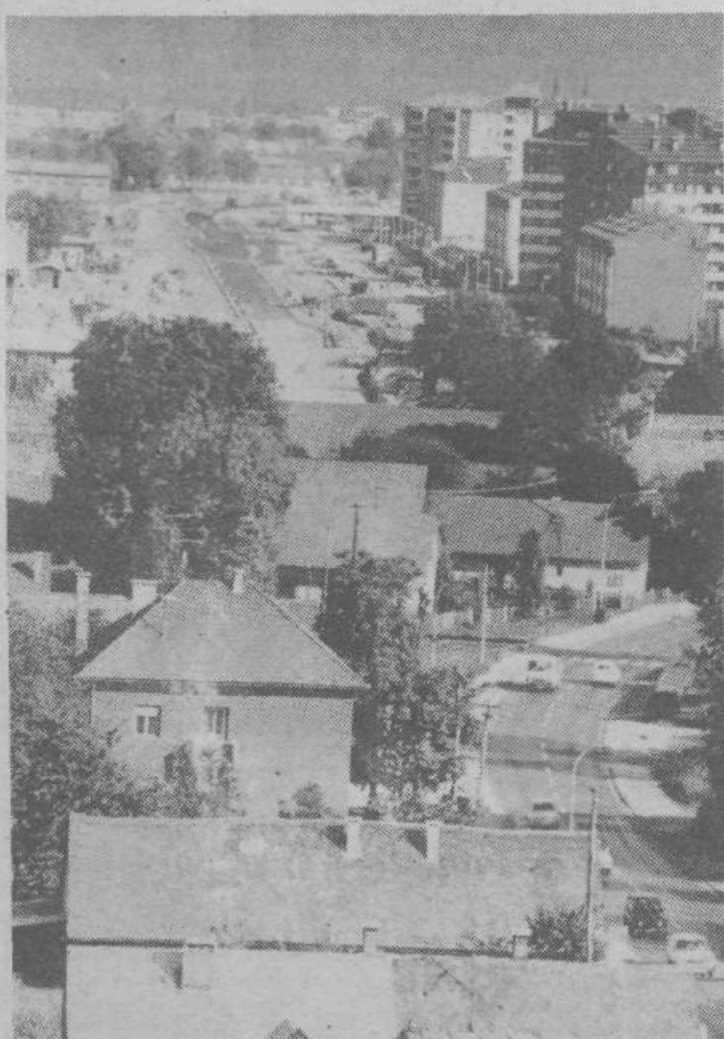
Graditi v blagor družbi je človeško. Zoperstavljati se gradnji zaradi čustvene navezanosti na kraj je pa tudi človeško.

Hvala za vaše opozorilo.

S. G.

PISMA BRALCEV

● Nova Zaloška cesta

Pogled na bodočo traso nove Zaloške ceste; v ozadju jo že vidimo zgrajeno, ki nezadržno sili v domačije, ki jo ločijo od stare Zaloške in od križišča s Kajuhovo ceste.

V prvih oktobrskih dneh so asfaltni položili na približno kilometer dolgem odseku plast bitudrobirja in nadaljevali s polaganjem asfaltnega betona. Šeststo metrov trase od Olme do Kajuhove ceste z rekonstrukcijo križišča pa delno tudi že pripravljajo za gradnjo. Opravljajo zemeljska dela in polagajo kanalizacijo. Naložena vrednost po investicijskem programu znaša 1,5 milijarde dinarjev.

Cesta naj bi bila dograjena sredi prihodnjega leta.

(Foto: S. G.)